
Post tot et tantas virorum ingenii, eruditionis, et doctrinae laude clarissimorum curas, textui V. T. tum restituendo, tum explicando impensas, temeritatis atque impudentiae crimen effugere me vix posse arbitrarer, si meos quoque in hac criticae atque hermeneuticae sacrae parte, exercitationis acuendique ingenii causa susceptos labores, tanti aestimarem, ut in lucem publicam ea, quae observata, meditata, et tentata a me sunt, emittere aude-rem. At enimvero neque id mihi arrogo, ut novam lucem tenebris ab aliis relictis hisce meis observationibus affundi posse credam, neque ingratus summorum virorum in eodem tramite versantium operam spernere, meaque qualiacunque in hac re conamina iis, ne dicam anteponere, sed aequiparare cupio; sed timidus, reique

A cum

tum gravitatis, tum difficultatis, viriumque mearum exiguitatis probe conscius, ab hoc consilio, observationes criticas atque exegeticas ad loca quaedam V. T. edendi, prorsus abhorruissem, nisi temporis munerisque, clementissime mihi deman-
dati, ratio ad exhibendum aliquod specimen profectuum in philologia quam vocant sacra, sacrique codicis interpretatione factorum me adegisset, atque ex ea maxime hujus scientiae parte materiam scriptionis hujusce eligere voluissem, qua prae aliis me delectari, cujusque studio me maxime flagrare profiteor. Veniam itaque a quovis aequo et harum rerum perito iudice me impetraturum esse, sententiamque de hoc meo conatu latum iri indulgentem confido, si quid hallucinatus, et in re difficillima, in qua, quantum summa saepius ingenia offenderint, ignotum nemini esse potest, errori aliquando obnoxius, atque in lubrica hac via lapsus, vel minus feliciter versatus fuero, cum non tam nova conquiren-
di

di studio incensus, aliosque docendi stolidi cupiditate inflatus, quam placido eruditorum examini hanc meam opellam submit- tens, eorumque sententiis, utrum recte an minus caute in hac re versatus fuerim, edo- ceri cupiens, hanc qualemcunque scriptio- nem publici juris faciam. Justam glorian- di materiam me nactum esse arbitrabor, si institutione egregia *illustris* MICHAELIS et HEYNI atque S. V. HUFNAGELII, quos fautores atque praeceptores summa pieta- te nunquam non venerabor, me haud in- dignum, aliorumque clarissimorum viro- rum scriptis justo modo usum fuisse, pro- nunciabunt ii, quibus judicandi facultas in hac litterarum parte competit, meque ad ulteriora studia excitandum esse statuent.

OBSERVATIO I. AD PS. IV, 7.

Comma hujus versus ultimum

כסה עלינו אור פניך יהוה

vix commodum exhibet sensum, si maso- rethicis punctis verba animantur. Duplex